

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 71

Ediția în limba română

Legislație

Anul 65

4 martie 2022

Cuprins

II *Acte fără caracter legislativ*

DECIZII

- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 a Consiliului din 4 martie 2022 de constatare a existenței unui aflux masiv de persoane strămutate din Ucraina în înțelesul articolului 5 din Directiva 2001/55/CE și având drept efect introducerea unei protecții temporare 1

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II

(Acte fără caracter legislativ)

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/382 A CONSILIULUI

din 4 martie 2022

de constatare a existenței unui aflux masiv de persoane strămutate din Ucraina în înțelesul articolului 5 din Directiva 2001/55/CE și având drept efect introducerea unei protecții temporare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri ⁽¹⁾, în special articolul 5,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 24 februarie 2022, forțele armate ruse au lansat o invazie pe scară largă a Ucrainei inițiată din mai multe locuri din Federația Rusă, din Belarus și din zone ale Ucrainei care nu sunt controlate de guvern.
- (2) Prin urmare, zone importante de pe teritoriul Ucrainei sunt în prezent zone de conflict armat din care au fugit deja sau fug în continuare mii de persoane.
- (3) În urma invaziei, care vizează subminarea securității și stabilității europene și mondiale, Consiliul European, în concluziile sale din 24 februarie 2022, a condamnat în termenii cei mai fermi agresiunea militară neprovocată și nejustificată a Rusiei împotriva Ucrainei, subliniind că acest lucru reprezintă o încălcare gravă a dreptului internațional și a principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite. Consiliul European a solicitat respectarea deplină de către Rusia a integrității teritoriale, a suveranității și a independenței Ucrainei în cadrul frontierelor sale recunoscute pe plan internațional, inclusiv dreptul Ucrainei de a-și alege propriul destin. Consiliul European a confirmat, de asemenea, că guvernul rus poartă întreaga responsabilitate pentru actul său de agresiune, care cauzează suferințe umane și pierderi de vieți omenești, și că acesta va fi tras la răspundere pentru acțiunile sale. În solidaritate cu Ucraina, Consiliul European a convenit asupra unor sancțiuni suplimentare, a solicitat continuarea lucrărilor privind pregătirea la toate nivelurile și a invitat Comisia să prezinte măsuri de contingență.
- (4) Uniunea și-a demonstrat și va continua să își demonstreze sprijinul ferm pentru Ucraina și cetățenii săi, care se confruntă cu un act de agresiune fără precedent din partea Federației Ruse. Prezenta decizie face parte din răspunsul Uniunii la presiunea exercitată de migrație ca urmare a invaziei militare ruse în Ucraina.
- (5) Conflictul are deja implicații pentru Uniune, inclusiv probabilitatea unei presiuni migratorii ridicate la frontierele sale estice pe măsură ce conflictul continuă. Până la 1 martie 2022, peste 650 000 de persoane strămutate din Ucraina au sosit în Uniune prin Polonia, Slovacia, Ungaria și România. Se preconizează că numărul acestor persoane va crește.

⁽¹⁾ JO L 212, 7.8.2001, p. 12.

- (6) Ucraina figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 ⁽²⁾, cetățenii Ucrainei fiind exonerati de obligația de a deține viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre pentru șederi a căror durată nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile. Pe baza experienței acumulate în urma anexării ilegale de către Rusia a Republicii Autonome Crimeea și a orașului Sevastopol în 2014 și a războiului din estul Ucrainei, se preconizează că jumătate dintre ucrainenii care vin în Uniune, beneficiind de un regim de călătorie fără viză pentru șederi de scurtă durată, se vor alătura membrilor familiilor lor care se află în Uniune sau își vor căuta un loc de muncă în Uniune, în timp ce cealaltă jumătate va solicita protecție internațională. În funcție de evoluția conflictului, pe baza estimărilor actuale, este probabil ca Uniunea să se confrunte cu un număr foarte mare de persoane strămutate, estimat între 2,5 milioane și 6,5 milioane, din cauza conflictului armat, dintre care se anticipează că între 1,2 și 3,2 milioane de persoane vor solicita protecție internațională. Înaltul comisar al Națiunilor Unite (ONU) pentru refugiați estimează că, în scenariul cel mai pesimist, este posibil ca până la 4 milioane de persoane să fugă din Ucraina.
- (7) Aceste cifre demonstrează că este probabil ca Uniunea să se confrunte cu o situație care este caracterizată de un aflus masiv de persoane strămutate din Ucraina care nu se pot întoarce în țara sau în regiunea lor de origine din cauza agresiunii militare ruse. Amploarea afluxului ar putea fi atât de mare încât există totodată riscul evident ca sistemele de azil ale statelor membre să nu poată prelucra aceste sosiri fără consecințe negative asupra funcționării lor eficiente și asupra intereselor persoanelor în cauză și asupra intereselor altor persoane care solicită protecție.
- (8) ONU a lansat un apel umanitar de urgență pentru nevoile de protecție și asistență în Ucraina și un plan regional de răspuns pentru refugiații care provin din Ucraina, în care se oferă detalii cu privire la numărul de persoane care au nevoie de asistență și la cele care urmează să fie vizate de asistență.
- (9) Înaltul comisar al ONU pentru refugiați a salutat sprijinul exprimat de multe state membre pentru activarea protecției temporare prevăzute în Directiva 2001/55/CE, pentru a permite refugiarea imediată și temporară în Uniune, precum și pentru facilitarea partajării responsabilității între statele europene pentru persoanele care fug din Ucraina.
- (10) Pentru a răspunde acestei situații, ar trebui să se constate faptul că există un aflus masiv de persoane strămutate în înțelesul Directivei 2001/55/CE pentru a le oferi protecție temporară.
- (11) Obiectul prezentei decizii îl reprezintă introducerea unei protecții temporare pentru resortisanții ucraineni rezidenți în Ucraina care au fost strămutați la 24 februarie 2022, sau ulterior respectivei date, ca urmare a invaziei militare de către forțele armate ruse care a început în acea zi. De asemenea, ar trebui introdusă, o protecție temporară pentru resortisanții țărilor terțe, altele decât Ucraina, care au fost strămutați din Ucraina la 24 februarie 2022, sau ulterior respectivei date, și care beneficiau în Ucraina de statutul de refugiat sau de o protecție echivalentă înainte de 24 februarie 2022. În plus, este important să se mențină unitatea familiilor și să se evite acordarea unor tipuri diferite de statut membrilor aceleiași familii. Prin urmare, este necesar, de asemenea, să se introducă o protecție temporară pentru membrii de familie ai persoanelor respective, în cazul în care familiile lor se aflau deja în Ucraina și își aveau reședința în această țară atunci când au avut loc evenimentele care au generat afluxul masiv de persoane strămutate.
- (12) Este oportun totodată să se prevadă protecția apatrizilor și a resortisanților țărilor terțe, altele decât Ucraina, care pot dovedi că își aveau reședința legală în Ucraina înainte de 24 februarie 2022, pe baza unui permis de ședere permanentă valabil eliberat în conformitate cu dreptul ucrainean, și care nu se pot întoarce în condiții sigure și stabile în țara sau regiunea lor de origine. Această protecție ar trebui să ia forma aplicării prezentei decizii în cazul acestor persoane, fie forma unui alt tip de protecție adecvată acordată în temeiul dreptului național, urmând ca fiecare stat membru să decidă în acest sens. Persoanele care doresc să beneficieze de protecție ar trebui să poată dovedi că îndeplinesc aceste criterii de eligibilitate prin prezentarea documentelor relevante autorităților competente din statul membru în cauză. În cazul în care nu sunt în măsură să prezinte documentele relevante, statele membre ar trebui să le îndrume către procedura corespunzătoare.
- (13) În conformitate cu Directiva 2001/55/CE, statele membre pot oferi protecție temporară tuturor celorlalți apatrizi sau resortisanți ai unor țări terțe, altele decât Ucraina, cu reședința legală în Ucraina, care nu se pot întoarce în condiții sigure și stabile în țara sau regiunea lor de origine. Printre astfel de persoane s-ar putea număra resortisanții țărilor terțe care studiau sau lucrau pe termen scurt în Ucraina atunci când au avut loc evenimentele care au condus la

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

afluxul masiv de persoane strămutate. În orice caz astfel de persoane ar trebui să fie admise în Uniune din motive umanitare, fără a fi necesară, în special, deținerea unei vize valabile sau a unor mijloace suficiente de subsistență sau a unor documente de călătorie valabile, pentru a asigura trecerea lor în siguranță în vederea întoarcerii în țara sau în regiunea lor de origine.

- (14) De asemenea, statele membre pot oferi protecție temporară altor categorii de persoane strămutate, în afara celor cărora li se aplică prezenta decizie, în cazul în care respectivele persoane sunt strămutate din aceleași motive și din aceeași țară sau regiune de origine astfel cum se menționează în prezenta decizie. Într-o astfel de situație, statele membre ar trebui să informeze de îndată Consiliul și Comisia. În acest context, statele membre ar trebui încurajate să aibă în vedere oferirea de protecție temporară acelor persoane care au fugit din Ucraina cu puțin timp înainte de 24 februarie 2022, când tensiunile se intensificaseră, sau care se aflau pe teritoriul Uniunii (de exemplu, în vacanță sau din motive profesionale) chiar înainte de această dată și care, ca urmare a conflictului armat, nu se pot întoarce în Ucraina.
- (15) Se remarcă faptul că statele membre au convenit într-o declarație că nu vor aplica articolul 11 din Directiva 2001/55/CE.
- (16) Protecția temporară este instrumentul cel mai adecvat în situația actuală. Având în vedere situația extraordinară și excepțională, inclusiv invazia militară a Ucrainei de către Federația Rusă și amploarea afluxului masiv de persoane strămutate, protecția temporară ar trebui să permită persoanelor respective să beneficieze de drepturi armonizate în întreaga Uniune, care oferă un nivel adecvat de protecție. Se preconizează că introducerea protecției temporare este totodată în beneficiul statelor membre, întrucât drepturile aferente protecției temporare limitează necesitatea ca persoanele strămutate să solicite imediat protecție internațională și reduc astfel riscul copleșirii sistemelor lor de azil, deoarece reduc formalitățile la minimum ca urmare a urgenței situației. În plus, resortisanții ucraineni, în calitate de călători exonerati de obligația de a deține viză, au dreptul de a circula liber pe teritoriul Uniunii după ce au fost admiși pe acest teritoriu pentru o perioadă de 90 de zile. Pe această bază, ei pot alege statul membru în care doresc să beneficieze de drepturile aferente protecției temporare și să se alăture familiei și prietenilor prin intermediul rețelelor ample ale diasporei care există în prezent în întreaga Uniune. Acest lucru va facilita, în practică, un echilibru între eforturile statelor membre, reducând astfel presiunea asupra sistemelor naționale de primire. Odată ce un stat membru a eliberat un permis de ședere în conformitate cu Directiva 2001/55/CE, persoana care beneficiază de protecție temporară, deși are dreptul de a călători în Uniune timp de 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile, ar trebui să poată beneficia de drepturile care decurg din protecția temporară numai în statul membru care a eliberat permisul de ședere. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca un stat membru să decidă să elibereze în orice moment un permis de ședere persoanelor care beneficiază de protecție temporară în temeiul prezentei decizii.
- (17) Prezenta decizie este compatibilă cu sistemele naționale de protecție temporară care pot fi considerate ca punând în aplicare Directiva 2001/55/CE și poate fi aplicată în complementaritate cu aceste sisteme. În cazul în care statul membru are un sistem național mai favorabil decât sistemul prevăzut în Directiva 2001/55/CE, acesta ar trebui să poată să îl aplice în continuare, întrucât directiva respectivă prevede că statele membre pot stabili sau menține condiții mai favorabile pentru persoanele care beneficiază de protecție temporară. Cu toate acestea, în cazul în care sistemul național este mai puțin favorabil, statul membru în cauză ar trebui să garanteze drepturile suplimentare prevăzute în Directiva 2001/55/CE.
- (18) Directiva 2001/55/CE ține seama în mod corespunzător de responsabilitățile care le revin statelor membre în ceea ce privește menținerea ordinii publice și apărarea securității interne, întrucât aceasta permite statelor membre să excludă o persoană strămutată de la protecția temporară în cazul în care există motive serioase să se considere că persoana respectivă a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității, astfel cum sunt definite în instrumentele internaționale care prevăd dispoziții referitoare la astfel de infracțiuni, a comis o infracțiune gravă de drept comun în afara statului membru de primire, înainte de admiterea sa în acest stat membru ca beneficiar al protecției temporare sau este vinovată de acte împotriva scopurilor și principiilor ONU. Directiva permite, de asemenea, statelor membre să excludă o persoană strămutată de la protecția temporară în cazul în care există motive întemeiate pentru a considera persoana respectivă ca fiind un pericol pentru securitatea statului membru gazdă sau un pericol pentru comunitatea statului membru gazdă.
- (19) Atunci când acordă protecție temporară, statele membre ar trebui să se asigure că prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor care beneficiază de protecție temporară respectă cerințele prevăzute în acquis-ul Uniunii în materie de protecție a datelor, în special în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (20) Prezenta decizie ar trebui să permită Uniunii să coordoneze și să monitorizeze îndeaproape capacitatea de primire din statele membre, astfel încât să poată lua măsuri și oferi sprijin suplimentar, după caz. Directiva 2001/55/CE impune statelor membre ca, în colaborare cu Comisia, să coopereze și să facă schimb de informații pentru a facilita punerea în aplicare a protecției temporare. Acest lucru ar trebui realizat prin intermediul unei „platforme de solidaritate”, prin care statele membre fac schimb de informații cu privire la capacitățile lor de primire și la numărul de persoane care beneficiază de protecție temporară pe teritoriul lor. Până în prezent, pe baza informațiilor raportate de câteva state membre în cadrul Rețelei UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, capacitățile de primire, în plus față de capacitatea de absorbție a diasporei ucrainiene ai cărei membri sunt rezidenți în Uniune, depășește 310 000 de locuri. În scopul respectivului schimb de informații, Comisia ar trebui să își asume un rol de coordonare. În plus, în ultimii ani, au fost create diferite platforme cu scopul de a asigura cooperarea dintre statele membre; dintre aceste platforme, Rețeaua UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație [în conformitate cu Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei ⁽⁴⁾] este rețeaua cea mai adecvată pentru cooperarea administrativă prevăzută în Directiva 2001/55/CE. Statele membre ar trebui, de asemenea, să contribuie la o conștientizare comună a situației la nivelul Uniunii prin schimbul de informații relevante prin intermediul mecanismului integrat pentru un răspuns politic la crize (IPCR) ⁽⁵⁾. Serviciul European de Acțiune Externă ar trebui consultat, după caz. În acest context, statele membre ar trebui, de asemenea, să colaboreze îndeaproape cu înaltul comisar al ONU pentru refugiați.
- (21) În conformitate cu Directiva 2001/55/CE, durata protecției temporare ar trebui să fie inițial de un an. În cazul în care aceasta nu încetează în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă, perioada în cauză ar trebui să fie prelungită automat, cu perioade de șase luni, pe o durată de maximum un an. Comisia va monitoriza și va reexamina în mod constant situația. În orice moment, aceasta poate propune Consiliului să pună capăt protecției temporare, pe baza faptului că situația din Ucraina este de natură să permită returnarea în condiții sigure și stabile a persoanelor cărora li s-a acordat protecție temporară, sau poate propune Consiliului să prelungească protecția temporară cu cel mult încă un an.
- (22) În înțelesul articolului 24 din Directiva 2001/55/CE, trimiterea la Fondul european pentru refugiați instituit prin Decizia 2000/596/CE a Consiliului ⁽⁶⁾ ar trebui interpretată ca trimitere la Fondul pentru azil, migrație și integrare instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾. Toate eforturile statelor membre de a respecta obligațiile care decurg din prezenta decizie vor fi sprijinite financiar din fondurile Uniunii. Mecanismele de urgență și de flexibilitate din cadrul financiar multianual 2021-2027 pot, de asemenea, să mobilizeze fonduri pentru a răspunde unor nevoi specifice urgente din statele membre. În plus, a fost activat mecanismul de protecție civilă al Uniunii ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾. Prin intermediul acestui mecanism, statele membre pot solicita articole esențiale pentru a răspunde nevoilor persoanelor strămutate din Ucraina prezente pe teritoriul lor și pot beneficia de cofinanțare pentru furnizarea unei astfel de asistențe.
- (23) De la adoptarea Directivei 2001/55/CE, au fost înființate mai multe agenții ale Uniunii sau mandatele agențiilor înființate înainte de adoptarea respectivei directive au fost consolidate. În acest context, Comisia ar trebui să coopereze cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), cu Agenția Uniunii Europene pentru Azil și cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) în vederea unei monitorizări și reexaminări constante a situației. În plus, Frontex, Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și Europol ar trebui să acorde sprijin operațional statelor membre care au solicitat asistență pentru a le ajuta să facă față situației, inclusiv în scopul aplicării prezentei decizii.
- (24) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (25) Directiva 2001/55/CE este obligatorie pentru Irlanda și, prin urmare, Irlanda participă la adoptarea prezentei decizii.

⁽⁴⁾ Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei din 23 septembrie 2020 privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație (JO L 317, 1.10.2020, p. 26).

⁽⁵⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind mecanismul integrat al Uniunii pentru un răspuns politic la crize (JO L 320, 17.12.2018, p. 28).

⁽⁶⁾ Decizia 2000/596/CE a Consiliului din 28 septembrie 2000 de instituire a unui Fond European pentru Refugiați (JO L 252, 6.10.2000, p. 12).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare (JO L 251, 15.7.2021, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2021/836 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 185, 26.5.2021, p. 1).

⁽⁹⁾ De la 28 februarie 2022 de către Slovacia.

- (26) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (27) Având în vedere caracterul urgent al situației, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect

Se constată existența unui aflus masiv în Uniune de persoane strămutate care au fost nevoite să părăsească Ucraina ca urmare a unui conflict armat.

Articolul 2

Persoanele cărora li se aplică protecția temporară

- (1) Prezenta decizie se aplică următoarelor categorii de persoane strămutate din Ucraina la 24 februarie 2022, sau ulterior respectivei date, ca urmare a invaziei militare de către forțele armate ruse care a început la acea dată:
- (a) cetățeni ucraineni cu reședința în Ucraina înainte de 24 februarie 2022;
 - (b) apatrizii și resortisanții țărilor terțe, altele decât Ucraina, care beneficiau de protecție internațională sau de o protecție națională echivalentă în Ucraina înainte de 24 februarie 2022; și
 - (c) membrii de familie ai persoanelor menționate la literele (a) și (b).
- (2) Statele membre aplică fie prezenta decizie, fie o protecție adecvată în temeiul dreptului lor național în ceea ce privește apatrizii și resortisanții țărilor terțe, altele decât Ucraina, care pot dovedi că își aveau reședința legală în Ucraina înainte de 24 februarie 2022 pe baza unui permis de ședere permanentă valabil eliberat în conformitate cu dreptul ucrainean și care nu se pot întoarce în condiții sigure și stabile în țara sau regiunea lor de origine.
- (3) În conformitate cu articolul 7 din Directiva 2001/55/CE, statele membre pot aplica prezenta decizie și altor persoane, inclusiv apatrizilor și resortisanților țărilor terțe, altele decât Ucraina, care își aveau reședința legală în Ucraina și care nu se pot întoarce în condiții sigure și stabile în țara sau regiunea lor de origine.
- (4) În înțelesul alineatului (1) litera (c), se consideră că următoarele persoane fac parte dintr-o familie, în măsura în care familia era deja prezentă și își avea reședința în Ucraina înainte de 24 februarie 2022:
- (a) soțul (soția) unei persoane menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) sau partenerul său necăsătorit cu care se află într-o relație stabilă, atunci când legislația sau practica în vigoare a statului membru în cauză aplică cuplurilor necăsătorite un tratament comparabil cu cel aplicat cuplurilor căsătorite, în temeiul legislației sale naționale privind străinii;
 - (b) copiii minori necăsătoriți ai unei persoane menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) ori ai soțului (soției) acesteia, fără a se distinge dacă sunt legitimi, născuți în afara căsătoriei sau adoptați;
 - (c) alte rude apropiate care trăiau împreună, ca parte a familiei, atunci când au avut loc evenimentele care au condus la aflusul masiv de persoane strămutate și care erau în acel moment în totalitate sau în principal dependente de o persoană menționată la alineatul (1) litera (a) sau (b).

*Articolul 3***Cooperarea și monitorizarea**

(1) În înțelesul articolului 27 din Directiva 2001/55/CE, statele membre utilizează Rețeaua UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, în conformitate cu Recomandarea (UE) 2020/1366. Statele membre ar trebui, de asemenea, să contribuie la o conștientizare comună a situației la nivelul Uniunii prin schimbul de informații relevante în cadrul mecanismului integrat pentru un răspuns politic la crize (IPCR).

(2) Comisia coordonează cooperarea și schimbul de informații dintre statele membre, în special în ceea ce privește monitorizarea capacităților de primire din fiecare stat membru și identificarea eventualelor nevoi de sprijin suplimentar.

În acest scop, Comisia, în cooperare cu statele membre, cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), cu Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) monitorizează și reexaminează în mod constant situația, utilizând Rețeaua UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație.

În plus, Frontex, EUAA și Europol acordă sprijin operațional statelor membre care le solicită asistența pentru a putea face față situației, inclusiv în scopul aplicării prezentei decizii.

*Articolul 4***Intrare în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 4 martie 2022.

Pentru Consiliu

Președintele

J. BORRELL FONTELLES

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO